

عنوان مقاله:

بررسی رابطه هیجانخواهی و ارتکاب به جرم نوجوانان بزهکار (مورد مطالعه: کانون اصلاح و تربیت استان بوشهر)

محل انتشار:

فصلنامه امنیت انتظامی دریایی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

دکتر سوسن آقاجانگلو

شهره انعامی

حمیرا علوی

خلاصه مقاله:

بزهکاری کودکان و نوجوانان به عنوان یک اختلال رفتاری و اجتماعی از دیر زمان در جوامع مختلف مورد توجه صاحب نظران علوم اجتماعی، روانشناسی و متخصصین تعلیم و تربیت بوده است و جامعه‌شناسان این پدیده را به عنوان یک مساله اجتماعی که نظم جامعه را تهدید میکند، پذیرفته‌اند. این مساله همواره در پژوهشهای روانشناسی و جامعه‌شناسی مطرح بوده و شناخت علل ارتکاب آن مورد توجه بوده است. تحقیق حاضر با هدف بررسی رابطه هیجانخواهی و ارتکاب به جرم نوجوانان بزهکار انجام گردید. جامعه آماری این تحقیق را دو گروه معتادین و سارقین ۱۳ تا ۱۸ سال تشکیل دادند که نمونه به حجم ۳۰ نفر در دو گروه سارقین و معتادین (هر کدام ۱۵ نفر) به صورت تصادفی انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه‌های هیجانخواهی زاگرمین بود که شامل چهار مولفه به هم پیوسته و هر یک از مواد دو موقعیت یا فعالیت را به آزمودنی پیشنهاد میکند تا یکی را که ترجیح میدهد برگزیده که مورد اولی فعالیت پرتحرک (مورد A)، در حالی که مورد دوم فعالیت کم تحرک است (مورد B). نتایج تحلیل همبستگی پیرسون نشان داد بین سن و میزان هیجانخواهی در سطح معنیداری ۵ درصد ارتباط وجود دارد. همچنین نتیجه آزمون t برای مقایسه سن بزهکاران نشان داد، بین این متغیر و نوع جرم ارتكابی در بین بزهکاران تفاوت معنیداری وجود ندارد. همچنین بین میزان هیجانخواهی و ارتکاب به جرم اعضای خانواده بزهکار در سطح ۰/۰۵ رابطه وجود دارد. علاوه بر این رابطه آماری معنیداری بین بزهکاران معتاد و سارق در هیجانخواهی مشاهده نشد. بنابر این فرضیه H₀ مبنی بر عدم معنیداری مورد تایید است.

کلمات کلیدی:

نوجوانان، بزهکاری، هیجانخواهی، جرم، ارتکاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1533732>

